

Alsjeblieft, een
kerstverhaal van
Marcel Heunks

Kijk voor meer kerstverhalen op
www.marcelheunks.com/kerstverhalen

Chocoladefontein

‘Jongens, dit jaar maken we er wel een gezellig kerstdiner van.’ Juf Yasmina keek gespeeld streng de kring rond. ‘Wie weet nog wat er vorig jaar gebeurde?’

Diverse vingers gingen de lucht in.

‘Ja, Kayleigh, zeg het maar.’

‘Nou, Robbie ging overgeven en Samantha gleed uit over zijn kots en toen zat de hele voer eronder.’

De klas begon te lachen en iedereen keek naar Robbie en Samantha. Ze kregen een rood hoofd, maar moesten ook lachen.

‘Ja, precies. Dat gaan we dus niet meer doen. We gedragen ons als nette groep-zeven-kinderen en we zorgen ervoor dat we een voorbeeld zijn voor de hele school.’

Iedereen knikte.

‘En, hoe gaan we dat doen?’

Weer schoten en een hoop vingers omhoog. ‘Niet te veel eten’, ‘Op elkaar letten’ en ‘Alles netjes opruimen’ werd allemaal geroepen. Juf Yasmina keek tevreden de klas rond. Tegelijk dacht ze, als dat maar goed gaat met dit stelletje donderstenen.

De klas was in een gezellige kerstsfeer gehuld. Er stond een kerstboom waarin ieder kind zijn eigen kerstbal van thuis mocht hangen. Juf Yasmina had de lampjes en een piek meegenomen. Ze had zelfs spuitsneeuw meegenomen en op de ramen sneeuwpoppen gespoten. Aan touwtjes die door de klas waren gespannen hingen kerstwerkjes en elke ochtend werden de kinderen verwelkomd door vrolijke kerstliedjes.

De dagen erna werd er bijna alleen nog maar gesproken over wie wat mee zou nemen. Er kwamen kerststollen, worstenbroodjes, puddingbroodjes, mini-pizzaatjes en zelfs een chocoladefontein.

‘Oké iedereen,’ riep juf Yasmina op de dag van het kerstdiner, ‘ruim je boeken en schriften op. We gaan het klaslokaal gezellig maken voor vanavond.’ Ze zette alvast een leuk kerstmuziekje op en op het digibord toverde ze een knappend haardvuur.

De kinderen schoven met tafels en stoelen, legden servetjes en papieren bordjes neer en zetten er papieren bekertjes naast. Om ’s avonds geen ruzie te maken over wie bij wie zit, hadden ze ’s morgens al een verdeling gemaakt. Ieder kind had zijn eigen

naambordje mogen knutselen. Het zag er ontzettend gezellig uit toen iedereen naar huis ging om zich om te kleden voor die avond.

Met alle lekkernijen erop zagen de tafels er extra feestelijk uit. De chocoladefontein stond tussen de kerstboom en het bureau van juf, zodat er niets kon gebeuren.

‘Bas, let je op dat je geen kerststol neemt? Daar zitten nootjes in en daar ben je allergisch voor.’

‘Wij letten wel op, hoor,’ zei Mieke.

‘Kyra, is dat nou al je derde puddingbroodje?’

Met volle mond knikte ze.

Juf Yasmina zuchtte even. Nou ja, dacht ze, laat ikzelf ook maar wat nemen en erop vertrouwen dat het goed gaat deze keer.’

Ze nam net een hapje van een worstenbroodje toen ze achter zich ‘Juf, juhuuuf. Kom gauw.’

Met een ruk draaide juf Yasmina zich om.

‘Robbie is weer misselijk,’ riep Kayleigh.

Ze rende naar Robbie toe en trok hem aan zijn arm mee. ‘Kom, naar het toilet met jou.’

De deur van het klaslokaal sloeg dicht.

‘Wie heeft er zin in een spekkie met chocola?’ vroeg Sem.

‘Dat mag niet zonder de juf,’ antwoordde Mieke.

‘Ach joh, braverikje. Er kan toch niets gebeuren? Je pakt een stokje, prikt er een spekkie aan en dat houd je onder de chocoladestraal. Niets bijzonders aan.’

Daar had Mieke geen antwoord op. Sem liep naar de fontein en deed precies wat hij had gezegd. Met in zijn mond een chocoladespekkie en chocoladedruppels rond zijn mond, zei hij: ‘zwie je, nies an.’

Nu wilde iedereen wel. Ze dromden massaal samen bij de fontein. Iedereen wilde een stokje en een spekkie.

‘Hé,’ riep Larissa boos, ‘pas op mijn nieuwe bloes. Nu zit er een chocoladevlek op. Ze duwde Caitlin die op haar beurt tegen Ronald aan kwam. Hij zag dat niet aankomen en stootte tegen de fontein. Er klotste chocolade over de rand en Merel riep ‘iew’ en maaide met haar armen van schrik. Ze kwam tegen de kerstboom aan die begon te wankelen. Samantha kon ‘m nog net

tegenhouden, maar stapte op het plasje chocolade, waardoor ze uitgleed. In een reflex pakte ze de boom vast en samen vielen ze tegen de tafel aan waarop de fontein stond. Dat ging zo hard dat de fontein er vanaf schoof. Met een enorm kabaal viel die op de grond en de chocolade spetterde tegen de kinderen, vloeide uit over de grond en spatte tegen de hagelwitte muren.

De een na de ander gleed uit en het lokaal leek wel een schaatsbaan van bruin ijs. Iedereen probeerde naar een stoel te glibberen. Mieke en Samantha probeerden de fontein weer op het tafeltje te zetten en Sem en Ronald trokken de boom weer overeind. De chocolade droop over de takken en het drupte chocodruppels op de grond.

Net toen iedereen weer zat, zwaaide de deur open. ‘Gelukkig hoefde Robbie niet over te ge... Whaaaah, wat is hier in hemelsnaam gebeurd,’ riep juf Yasmina verschikt uit. Ze sloeg haar hand voor haar mond toen ze iedereen zag zitten alsof er niets gebeurd was, maar het lokaal eruit zag als één grote chocoladebende.

Iedereen begon door elkaar te roepen en de juf kwam er totaal niet uit hoe dit zo was gekomen. Ze stak haar arm omhoog ten teken dat iedereen stil moest zijn.

‘Wij... gaan... dit... allemaal... opruimen... NU.’

Alle kinderen gingen aan de slag en het enige wat juf Yasmina zachtjes uit kon brengen, was: ‘Gelukkig is het geen kots deze keer.’

Naast dat ik de schrijver ben van deze kerstverhalen, ben ik de schrijver van de Justin-reeks:
www.marcelheunks.com/justin, en schrijf ik voor www.kerst-verhalen.nl.